

Arrest

**nr. 103 845 van 30 mei 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 december 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 maart 2011 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als werknemer.

1.2. Op 11 april 2011 werd verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Op 5 september 2012 en 16 oktober 2012 diende verzoekers echtgenote vergezeld van hun kinderen een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van verzoeker.

1.4. Via een schrijven van 11 september 2012 gericht aan de burgemeester van de bevoegde gemeente nodigde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verzoeker uit om zijn huidige economische

activiteiten en/of bestaansmiddelen aan te tonen. Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 18 september 2012.

1.5. Op 3 december 2012 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 12 december 2012.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van
Naam: A.A.M., Nationaliteit : Spanje, Geboortedatum: (...), Geboorteplaats: (...), Identificatienummer in het Rijksregister: (...), verblijven de te (...).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene werd op 17.03.2011 in het bezit gesteld van een bijlage 8 naar aanleiding van zijn aanvraag (bijlage 19) als werknemer. Op 11.04.2011 werd hij in het bezit gesteld van een E-kaart. Uit het administratief dossier blijkt dat de situatie van betrokkene sindsdien compleet gewijzigd is.

Betrokkene werd op 11.09.2012 vriendelijk verzocht om ons in kennis te stellen van zijn huidige economische activiteiten of, bij gebrek daaraan, mee te delen welke bestaansmiddelen hij ter beschikking heeft. Overeenkomstig artikel 42bis § 1, beschikt de minister of zijn gemachtigde immers over de mogelijkheid te controleren of aan de naleving van de voorwaarden tot uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. Betrokkene nam kennis van dat verzoek op 18.09.2012. Hij legde daarop, dd. 20.09.2012, een historiek van zijn werkloosheidsuitkeringen (ABW werklozendienst - Gewest Mechelen), de arbeidsovereenkomst van zijn vroegere tewerkstelling (AD Construct SPRL - Ganshoren), loonstroken van maart, tot juni 2011 (vroeger werk), een inschrijvingsattest bij cbe open school vzw (cursus NT2 Alfa Andersgealfabetiseerden - start in januari 2013) via doorverwijzing Huis van het Nederlands (Antwerpen), gen brief van de Vaartkapoen m.b.t. de inschrijving voor het volgen van Alfa lessen (van september 2011 tot juni 2012), een curriculum vitae en een brief m.b.t. jobaanbiedingen VDAB met bijhorende vacature (dd. 07.09.2012).

Aan de hand van de voorgelegde documenten moet besloten worden dat betrokkene niet meer is tewerkgesteld. Overeenkomstig artikel 42bis § 2/3° kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn die 6 maanden echter ruimschoots overschreden. Gezien deze twee elementen kan betrokkene niet meer als werknemer worden beschouwd overeenkomstig artikel 40 § 4 en evenmin overeenkomstig artikel 42bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980.

Betrokkene toont impliciet aan ingeschreven te zijn bij de VDAB als werkzoekende (zie VDAB jobaanbiedingen) en één sollicitatiebrief daadwerkelijk te hebben verstuurd. Aan de hand van de voorgelegde documenten kan echter niet voldoende vastgesteld worden dat betrokkene een reële kans op tewerkstelling maakt. Uit het dossier blijkt namelijk dat betrokkene eigenlijk het Nederlands nog niet machtig is gezien hij nog een basiscursus moet starten in januari volgend jaar. Dat doet uiteraard afbreuk aan de tewerkstellingskansen van betrokkene. Gezien hij intussen al langer dan anderhalf jaar in het land is, zou toch mogen verwacht worden dat hij betreffende dit aspect al verder zou staan. Er dient eveneens opgemerkt te worden dat de duur van inactiviteit al meer dan één jaar bedraagt. Ook dit strekt uiteraard tot weinig vertrouwen betreffende zijn tewerkstellingskansen. Betrokkene geeft zich uit (zie zijn CV) als metser-diender, dit is wel degelijk een knelpuntberoep. Zelfs mits een taalhandicap zou dus mogen verwacht worden dat betrokkene, voor zover hij daadwerkelijk een reële kans op tewerkstelling zou (willen) maken, hij daar intussen de resultaten kan van voorleggen. Gezien, de lange duur van de werkloosheid en het ontbreken van enige vooruitgang op de arbeidsmarkt, al was het maar in de vorm van occasionele tewerkstelling, is het redelijk te stellen dat betrokkene niet afdoende heeft bewezen een reële kans op tewerkstelling te maken zoals voorzien in art. 40, §4, eerste lid, .1° van de wet van. 15.12.1980. Hij kan derhalve evenmin het recht op verblijf als werkzoekende behouden. Het feit dat betrokkene beschikt over werkloosheidsuitkering doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Gezien niet kan vastgesteld worden dat betrokkene nog voldoet aan de voorwaarden zoals in artikel 40 § 4 opgenomen, kan overeenkomstig artikel 42bis § 1 van dé wet van 15-12-1980 een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie. (...)”

1.6. Eveneens op 3 december 2012 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te

verlaten (bijlage 20) t.a.v. verzoekers echtgenote. Deze beslissing werd ter kennis gebracht op 11 december 2012. Verzoekers echtgenote diende tegen deze beslissing een afzonderlijk schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad, dat verworpen werd bij arrest nr. 103 843 van 30 mei 2013.

1.7. Nog op 3 december 2012 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) t.a.v. verzoekers minderjarige kinderen. Deze beslissing werd ter kennis gebracht op 12 december 2012. Verzoeker en zijn echtgenote dienden, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers, tegen deze beslissing een afzonderlijk schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad, dat verworpen werd bij arrest nr. 103 847 van 30 mei 2013.

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 40 §4 “*juncto 42bis §2, 3°*” van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Dat verzoeker wel degelijk tewerkgesteld is, namelijk bij E.C., gelegen te (...), dit als chauffeur. Vanaf het ogenblik dat de man alhier zijn rijbewijs had, zijnde vanaf 07/12/2012, heeft hij zijn zoekveld verruimd, en heeft hij een job gevonden als chauffeur. Zodoende dient gesteld dat de motivering van de ten deze bestreden beslissing niet langer van enige waarde is.”

2.2. Verzoeker verwijst naar een rijbewijs dat hij behaald heeft op 7 december 2012 en werpt op dat hij wel degelijk tewerkgesteld is. Hij voegt zijn arbeidsovereenkomst met E.C. toe aan zijn verzoekschrift. De Raad merkt op dat dit arbeidscontract dateert van 30 december 2012, terwijl de bestreden beslissing werd genomen op 3 december 2012. De Raad kan niet besluiten tot de onwettigheid van de bestreden beslissing aan de hand van stukken of elementen die nog niet bestonden op het moment van het nemen van deze beslissing en derhalve door verwerende partij niet gekend waren op het ogenblik dat ze de bestreden beslissing trof, zoals deze terecht opmerkt in haar nota.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 40 §4 eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt als volgt:

“(…) Verzoeker ondervond veel problemen in zijn zoektocht naar werk, daar hij geen erkend rijbewijs had in België. Zich hiervan bewust, heeft hij de nodige ijver aan de dag gelegd om zijn rijbewijs te laten erkennen hier in B. En met succes !!! Op 31/12/2012 kon verzoeker een arbeidsovereenkomst ondertekenen voor een voltijdse tewerkstelling als chauffeur. De motivering “is het redelijk te stellen dat betrokkenen niet afdoende heeft bewezen een reële kans op de arbeidsmarkt te maken, zoals voorzien in art. 40§4, eerste lid, 1 ° van de wet van 15.12.1980. ” is duidelijk en verkeerde appreciatie, hetgeen mag blijken uit het gegeven dat verzoeker 07/12/2012 een Belgisch rijbewijs heeft, en hij een voltijfse tewerkstelling als chauffeur heeft.”

2.4. Wat betreft verzoekers argument aangaande zijn huidige tewerkstelling en behaalde rijbewijs dient de Raad te herhalen dat verzoeker de onwettigheid van de bestreden beslissing niet kan aantonen aan de hand van de elementen en stukken die dateren van na het treffen van de bestreden beslissing.

Het tweede middel is ongegrond.

2.5. In een derde middel werpt verzoeker de schending op van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Dat huidige beslissing niet in evenredigheid staat met de nadelen die voortspruiten uit het bestreden bevel;

Dat het onevenredig is om verzoeker die op 17/03/2011 een verklaring van inschrijving kreeg haar verblijf van meer dan drie maanden te weigeren.

Dat hij en zijn gezin (echtgenote + 5 kinderen) inmiddels hun leven hebben opgebouwd in België.

Dat de kinderen in België schoollopen en alhier hun schoolcarrière wensen verder te zetten. Dat de ten deze bestreden beslissing met zich meebrengt dat de kinderen hun schooljaar abrupt dienen te onderbreken, wat een verlies van een schooljaar inhoudt voor de kinderen,

De ten deze bestreden beslissing houdt dan ook duidelijk een schending in van het evenredigheidsbeginsel.”

2.6. Het proportionaliteitsbeginsel maakt een toepassing uit van het redelijkheidsbeginsel. Het proportionaliteits- of evenredigheidsbeginsel houdt in dat de Raad het enkel geschonden kan achten indien het voordeel voortspruitende voor de overheid uit de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

2.7. Verzoeker betoogt dat *“hij en zijn gezin (echtgenote + 5 kinderen) inmiddels hun leven hebben opgebouwd in België”*, maar laat na dit op enigerlei wijze aan te tonen, zodat zijn bloot en niet geconcretiseerd betoog de bestreden beslissing niet aan het wankelen kan brengen. Waar verzoeker verwijst naar zijn echtgenote en kinderen, merkt de Raad daarenboven op dat zij niet het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing. De Raad wijst er wel op dat verzoekers gehele gezin eveneens beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht kreeg (cf. punt 1.6. en 1.7.) Verzoekers persoonlijke inschatting van zijn situatie toont geen schending aan van het evenredigheidsbeginsel.

Het derde middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA